

Přepiš nebo vlep do sešitu, doplň a nauč se:

Přímá řeč

Přímá řeč bývá často součástí vypravování. Uvádí nám projev každé osoby tak, jak byl pronesen. Dáváme ji do uvozovek. Na konci děláme tečku, čárku (podle postavení uvozovací věty), otazník, vykřičník. Uvozovací věta uvozuje přímou řeč. Dovídáme se z ní, kdo mluví a jakým způsobem.

Může stát :

- a) před přímou řečí (dvojtečka za uvozovací větou), např. : Jana řekla : „Vašku, pojd' domů.(?!)"
- b) za přímou řečí (oddělena čárkou), např. : „Vašku, pojd' domů, (!?)“ řekla Jana.
- c) nebo bývá do přímé řeči vložena (oddělena čárkami), např. : „Vašku, „ řekla Jana, „pojd' domů. (!?)“

1. Vymyslete přímou řeč k uvozovacím větám. Doplňte znaménka a věty napište.

- 1. Táta mi nabídl
- 2. vylouval jsem se na Aničku.
- 3. přistrčil jsem jí zrcadlo.
- 4. Sousedka se rozzlobila
- 5. zeptá se máma.

2. Vymyslete uvozovací věty k přímé řeči. Doplňte znaménka.

- 1.Myslím, že jí opakování velmi pomohlo.
- 2. Nedívej se na mě, když cvičím
- 3. Hedvikozítra jdeme do kina místo školy

3. Doplňte znaménka, podtrhněte slova, která budou psána s velkým počátečním písmenem.

- 1. jaké štěstí, že jsem přežil požár řekl si stonek
- 2. proč bych nemohl být něčím lepším tázavě se zeptal
- 3. takovou bylinou bych chtěl být zvolal
- 4. podívejme se, jak jsem se změnil a jaká jsem krásná těšila se sama ze sebe nová bylina
- 5. strachy se rozhlížela a šeptala špatně, prašpatně jsem si vybrala
- 6. ach zatoužila rostlinka takovou myší kdybych mohla být

4. Převeďte řeč nepřímou v řeč přímou a naopak.

1. Jenda nám tvrdil, že tam už jednou byl.
2. Křičela z plných plic, aby jí šli pomoci.
3. Učitelka se nás zeptala, zda jsme se připravovali na písemku.
4. Michal hlasitě odpověděl :“Smazal jsem tabuli a uklidil jsem třídu.
- “ 5. „Tak se sejdeme ve tři hodiny u kina, „ souhlasil Daniel.
6. „Po setmění, „ pokračovala babička, „jsme chodili drát k sousedům peří.